

ΚΟΛΑΣΗ ΑΙΩΝΙΑ, ΖΩΗ ΑΙΩΝΙΑ

Σοκάρει ο λόγος, σκληρός χαρακτηρίζεται από πολλούς. Σπάνια ακούγονται κηρύγματα περί κολάσεως. Περισσότερο μιλούμε για τό έλεος και τήν αγάπη του Θεού. Αλλά ο Κύριος πού είναι ή ενσάρκωση τής αγάπης, μίλησε δεκάδες φορές για τήν κόλαση και τήν απώλεια του ανθρώπου, πού απέριψε τή δωρεά τής χάριτος του Θεού. Ο Κύριος στό γεγονός τής μελλούσης κρίσεως του ανθρώπου τονίζει μέ έμφαση λέγοντας: «και απελεύσονται ούτοι εις κόλασιν αιώνιον, οι δέ δίκαιοι εις ζωήν αιώνιον» (Μθ. 25,46).

Ένα έρώτημα τίθεται σέ πολλούς. Τί είναι ή κόλαση; Είναι έτσι ακριβώς, όπως τήν περιγράφει ο Κύριος; «Λίμνη του πυρός, κάμινος του πυρός, πύρ τό άσβεστον, σκότος τό εξώτερον, γέεννα του πυρός, σκόληξ πού ου τελευτά»; Τίποτε απ' όλα αυτά δέν είναι ή κόλαση. Όλα αυτά είναι εικόνες παρμένες από τήν παρούσα ζωή. Η κόλαση είναι κάτι πιο φοβερό απ' όλα αυτά. Κόλαση είναι ή αποκοπή του ανθρώπου από τό Θεό. Όταν ο άνθρωπος αποκοπεί από τό Θεό, ζει σέ μια κόλαση πού δέν μπορεί νά τή φαντασθεί ποτέ. Μπορείς νά ζήσεις αιώνια μόνος σέ μια έρημο χωρίς νά μπορείς νά πεθάνεις; Δέν υπάρχει πιο φοβερή κόλαση απ' αυτή. Στην παρούσα ζωή και τά μεγαλύτερα βάσανα τελειώνουν μέ τό θάνατο, στην κόλαση ποτέ.

Δεύτερο έρώτημα: Αφού ο Θεός είναι αγάπη και έλεος γιατί έκανε τήν κόλαση, όπου οι άνθρωποι θά βασανίζονται αιώνια; Πώς εξηγείται ή αντίθεση αυτή; Πρέπει νά έχουμε υπόψη ότι ο Θεός δέν έκανε τήν κόλαση για τόν άνθρωπο, αλλά για τό διάβολο. Ο ίδιος ειπε: «πορεύεσθε απ' εμού οι κατηραμένοι εις τό πύρ τό αιώνιον, τό ήτοιμασμένον τῷ διαβόλῳ και τοίς αγγέλοις αυτού» (Μθ. 25,41). Η κόλαση είναι για τό διάβολο, αλλά όταν ο

ἄνθρωπος συνδέει τὴ ζωὴ του μὲ τὸ διάβολο ἀσφαλῶς θὰ ἔχει καὶ τὴν τύχη τοῦ διαβόλου. Γιά τὸν ἄνθρωπο ὁ Κύριος ἐτοίμασε βασιλεία αἰώνια. Μποροῦμε νὰ κατηγορήσουμε τὴν πολιτεία γιατί δίπλα ἀπὸ τὰ πνευματικά κέντρα χιτίζει καὶ φυλακές; Ἀσφαλῶς ὄχι. Οἱ φυλακές εἶναι γιὰ τοὺς κακοποιούς, τὰ πνευματικά κέντρα εἶναι γιὰ ὅλους. Μὴν ξεχνᾶμε ὅτι ὁ ἄνθρωπος ἔχει τὸ προσόν τῆς ἐλευθερίας, καὶ αὐτὸς μόνος του κάνει τὴν ἐκλογή τῆς κολάσεως ἢ τοῦ παραδείσου. Σὲ κάθε στιγμή τῆς ζωῆς μας κάνουμε αὐτὴν τὴν ἐκλογή. Πολλοὶ δὲν πιστεύουν ὅτι ὑπάρχει κόλαση καὶ παράδεισος. Σημασία ἔχει, ὄχι τί πιστεύει κανεὶς, ἀλλὰ τὸ τί εἶναι ἡ ἀλήθεια. Ὁ Κύριος πού εἶναι τὸ στόμα τῆς ἀλήθειας, μᾶς βεβαιώνει ὅτι ὑπάρχει κόλαση αἰώνια, ἀλλὰ καὶ ζωὴ αἰώνια. Πολλοὶ ἄνθρωποι θὰ πᾶνε κατὰ λάθος στὴν κόλαση, ὄχι γιατί τὴν θέλουν, ἀλλὰ γιατί δὲν τὴν πιστεύουν. Καὶ πολλοὶ ἄλλοι θὰ χάσουν τὸν παράδεισο, ὄχι γιατί δὲν τὸν θέλουν, ἀλλὰ γιατί δὲν τὸν πιστεύουν.

Ὁ Θεὸς πού εἶναι γεμᾶτος ἀγάπη καὶ ἔλεος γιὰ τὸν ἁμαρτωλό, ἀπέστειλε τὸν υἱὸ του τὸ μονογενῆ νὰ σώσει τὸν ἄνθρωπο ἀπὸ τὴν ἀπώλεια, γιὰ νὰ τὸν χαρίσει μιὰ ζωὴ αἰώνια. Ἐκεῖνο τὸ ὅποιο σώζει τὸν ἄνθρωπο ἀπὸ τὴν κόλαση εἶναι ἡ πίστη καὶ ἡ μετάνοια πού παραγγέλλει ὁ Θεός. Ὁ ἄνθρωπος δὲ θὰ καταδικαστεῖ γιατί εἶναι ἁμαρτωλός, ἀλλὰ γιατί δὲ μετανόησε, γιατί δὲ ζήτησε τὸ ἔλεος τοῦ Θεοῦ. Πολλοὶ χριστιανοὶ ἐπαναπαύονται στό ὅτι εἶναι καλοὶ ἄνθρωποι. Δὲν ἀδίκησαν, δὲν ἔκλεψαν, δὲν πόρνευσαν, καὶ νομίζουν πὼς αὐτὸ εἶναι ἀρκετὸ νὰ τοὺς ὀδηγήσει στὸν παράδεισο. Στὸν παράδεισο θὰ πᾶνε αὐτοὶ πού μετανόησαν καὶ ἐξομολογήθηκαν, αὐτοὶ πού πῆραν τὴν ἀπόφαση νὰ ἀλλάξουν ζωὴ. Καὶ στὴν κόλαση δὲ θὰ πᾶνε αὐτοὶ πού εἶναι ἁμαρτωλοὶ, ἀλλὰ αὐτοὶ πού δὲ θὰ θελήσουν νὰ μετανοήσουν. Ἐκεῖνο τὸ ὅποιο μᾶς σώζει δὲν εἶναι ἡ καλωσύνη μας ἀλλὰ ἡ χάρη καὶ τὸ ἔλεος τοῦ Θεοῦ. Καὶ ἐκεῖνο πού θὰ καταδικάσει τὸν ἄνθρωπο δὲν εἶναι ἡ ἁμαρτία, ἀλλὰ ἡ ἀμετανοησία.

II.II.